भवति। वैकुंठस्तु भगवान् अंशादिचतुर्भेदान् भक्ता-
नामनुग्रहार्थं करोति। अंशः, कलाः, आवेशा, इति
नृसिंहरामवासुदेवा एव त्रयः अंशावताराः। मत्स्य-
कूर्मवराहा एते त्रयःकलावताराः। वामनो बुद्धः
कल्की एते त्रय आवेशावताराः अन्ये नारदादयो
विभूतयः संति। एता ईश्वरस्य विभूतयः।

इति श्रीवल्लभाचार्यविरचिता भगवत्पीठिका संपूर्णा।

अथ भा० सुबोधिनीप्रथमस्कंधकारिकाः।

श्रीकृष्णाय नमः।

वंदे श्रीकृष्णदेवं सुरनरकभिदं वेदवेदांतवेद्यं,
लोके भक्तिप्रसिद्ध्यै यदुकुलजलधौ
प्रादुरासीदपारः।
यस्याऽऽसीद्रूपमेव त्रिभुवनतरणे
भक्तिवच्च स्वतंत्रं,
शास्त्रं रूपं च लोके प्रकटयति मुदा,
यः स नो भूतिहेतुः ॥ १ ॥
कर्ता ज्ञः सकलस्य यो निगमभूः
सर्वस्वरूपोऽपि सन्।
सर्वस्याऽपि विधारणो विजयते
निर्दोष सर्वेष्टदः ॥

यो लीलाभिरनेकधा वितनुते
रूपं निजं केवलः ।
सोऽयं वाचि ममास्तु पूर्णगुणभूः
कृष्णावतारः पतिः ॥ २ ॥
श्रीमद्वल्लभविद्वदीशविलसद्वंशाब्धिपूर्णेंदवे,
श्रीगोपीपतिवंदिने सुमनसि ब्रह्मामृतस्यंदिने ।
श्रीमल्लक्ष्मणभट्टसूरिरिति यन्नामाखिलाभीष्टदं,
तस्मै तातमहाशयाय हरये कुर्मो नमः सिद्धये ॥ ३ ॥
श्रीमद्भागवतागमः सुरतरुर्लोके फलत्वं गतो,
भाषाभेदविभेदतस्त्रयमपि स्यान्नो विरुद्धं महत् ।
भक्त्यंशे फलता प्रमाणसुबले
वेदत्वमर्थे, पुनः,
स्कंधैर्द्वादशभिर्युतः, सुरतरुः
शाखा द्विवह्निद्वयम् ॥ ४ ॥
अर्थं तस्य विवेचितुं न हि विभु
वैश्वानराद्वाक्पतेरन्यस्तत्र विधाय, मानुषतनुं
मां व्यासवच्छ्रीपतिः ।
दत्त्वाऽऽज्ञां च कृपावलोकनपटुर्यस्मादतोऽहं मुदा
गूढार्थं प्रकटीकरोमिबहुधा
व्यासस्य विष्णोः प्रियम् ॥ ५ ॥
लक्षणां नैव वक्ष्यामि न न्यूनादन्यपूरणम् ।
आर्थिकं तु प्रवक्ष्यामि परोक्षकथनादृते ॥ ६ ॥

अविरोधेन सप्तानार्थानामिह संगतिः।
उत्तरोत्तरदौर्बल्यं वाच्यं संकोचतः परम् ॥ ७ ॥

भाषात्रयविरोधश्च कल्पभेदात्समाहितः।
भाषात्रयविभेश्च लक्षणैर्ज्ञाप्यते पुनः ॥ ८ ॥

अर्थत्रयं तु वक्ष्यामि निबंधेऽस्ति चतुष्टयम्।
अत्र संतः स्वसंतोषैराज्ञां यच्छंतु सिद्धये ॥ ९ ॥

सुज्ञेषु हस्तयुगलं पुरतो विधाय,
विज्ञापयामि मुरवैरिपदाब्जनिष्ठः।
उच्छृंखलापि विवृतिर्मम चिंतनीया,
श्रीकृष्णपादयुगलेऽचिनिवेशितेति ॥१०॥

इति श्रीवल्लभाचार्यविरचितायां सुबोधिन्यां प्रथमस्कंधभा० व्या० कारिकाः समाप्ताः।

अथ शिक्षाश्लोकाः।

श्रीकृष्णाय नमः।

यदा बहिर्मुखा यूयं भविष्यथ कथं चन।
तदा कालप्रवाहस्था देहचित्तादयोऽप्युत ॥ १ ॥

सर्वथा भक्षयिष्यंति युष्मानिति मतिर्मम।
न लौकिकः प्रभुः कृष्णो मनुते नैव लौकिकम् ॥ २ ॥